

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5921010182
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5921010182.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 22. marca 2022 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným L. W., nar. XX.XX.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1Nt/27/2021 z 10.11.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného L. W. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného L. W. na povolenie obnovy konania vo veci rozsudku Okresného súdu Ružomberok pod sp.zn. 1T/21/2016 zo dňa 5.4.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/41/2017 zo dňa 2.8.2017, pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku. K podaniu opravného prostriedku sa pripojil aj jeho obhajca. Dôvody písomnej sťažnosti doručil odsúdený sám za seba okresnému súdu dňa 16.12.2021 (na č.l. 64-67 súdneho spisu), ako aj prostredníctvom zvoleného obhajcu dňa 17.1.2022 (na č.l. 72-75 súdneho spisu).

V dôvodoch písomnej sťažnosti odsúdený uviedol, že súd nevzhliadol na všetky nové skutočnosti a dôkazy, a preto prijal nesprávny právny záver, keď zamietol návrh na povolenie obnovy konania. Súď nevykonala všetky potrebné dôkazy, ktoré jednoznačne preukazujú, že odsúdený finančné prostriedky za predaj nehnuteľností predávajúcim vyplatil tak, ako to po celý čas tvrdil. Súď v konaní o povolení obnovy konania vypočul svedkyňu Y. I. a tento nepriamy dôkaz dostatočne preukázal skutočnosť, že v deň uzatvorenia kúpnej zmluvy mal pripravené finančné prostriedky na vyplatenie ceny nehnuteľnosti, aj ich poškodeným vyplatil, čo obaja poškodení potvrdili podpísaním potvrdenia o prevzatí peňazí. Svedkyňa potvrdila, že bola prítomná pri tom, keď odsúdený prepočítal finančné prostriedky, odišiel na obecný úrad, po čase sa vrátil a informoval ju, že tieto finančné prostriedky boli vyplatené. Prítomnosť svedkyne pri podpisovaní zmlúv by bola zbytočná, zmluvy boli podpisované pred zamestnancom obecného úradu. Z výpovedí poškodeného P. a terajšieho vlastníka nehnuteľností je zrejmé, že poškodený dostal 7 000,- eur a tieto finančné prostriedky on dal formou pôžičky terajšiemu vlastníkovi nehnuteľností a z nich sa vyplácali jeho záväzky. Pri konfrontácii s výpoveďou poškodenej P. na verejnom zasadnutí dňa 10.11.2021 je zrejmé, že hodnovernosť jej svedeckej výpovede bola spochybnená, keď táto tvrdila, že predala rodinný dom za 45 000,- eur a za rovnakú sumu si mala kúpiť náhradné bývanie v G.. Na poškodenú z kúpnej ceny pripadla oveľa nižšia suma, čo nemohlo vyriešiť jej bytovú otázku a to je motív, prečo tvrdí, že finančné prostriedky neprevzala. Odsúdený žiadal doplniť dokazovanie a vykonať dôkaz dožiadaním banky, či po predaji nehnuteľností poškodenej P. vyplatila svoj záväzok, ktorý mala voči banke. Súď teda odmietol vykonať dôležitý dôkaz pre toto konanie. Týmto dôkazom by sa jednoznačne vyvrátilo tvrdenie poškodenej, že žiadne peniaze od odsúdeného

nedostala. Potreba vykonania tohto dôkazu vyplynula zo svedeckej výpovede svedkyne poškodenej O. P., ktorá na verejnom zasadnutí na otázku obhajcu uviedla, že mali stavebnú pôžičku v čase, keď predávala nehnuteľnosť a táto pôžička bola splatená. Posledných 3 000,- eur dala a v tom dome býval p. C. a on to mal vyplatiť v stavebnej sporiteľni. Skutočnosť vyplatenia tejto finančnej pôžičky v banke jednoznačne preukazuje, že poškodená musela dostať od odsúdeného peniaze. Odsúdený namietal nesprávnosť postupu súdu, že nevykonal dôkaz doteraz neznámy, ktorého potreba vyplynula zo svedeckej výpovede poškodenej, a navyše ho v napadnutom uznesení ani nespomenul. Navrhnutý dôkaz by preukázal tvrdenie odsúdeného, že peniaze poškodným vyplatil tak, ako to preukázal listinnými dôkazmi. Pri posúdení celého skutkového stavu pôvodného konania a nového dôkazu svedeckej výpovede svedkyne Y. I. spolu s potvrdením banky, že poškodená po uzatvorení kúpnej zmluvy vyplatila pôžičku v banke, by tu boli dané skutočnosti, ktoré odôvodňujú povolenie obnovy konania a zároveň môžu znamenať pre odsúdeného priaznivejšie rozhodnutie. Na základe týchto skutočností navrhol, aby krajský súd zrušil uznesenie o zamietnutí povolenia obnovy konania a vo veci rozhodol sám tak, že obnovu konania povolí, alternatívne aby vrátil vec okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Oboznámením sa s obsahom sťažnosti podanej v mene odsúdeného jeho obhajcom a sťažnosti podanej odsúdeným sťažnostný súd zistil, že ide o obsahovo úplne identické podania, preto by bolo duplicitné uvádzať dôvody sťažnosti podanej obhajcom v mene odsúdeného.

Prokurátor vo vyjadrení k sťažnosti odsúdeného uviedol, že pokiaľ prvostupňový súd odmietol vykonať dôkaz dožiadaním banky, či po predaji nehnuteľností poškodená P. vyplatila svoj záväzok, ktorý mala voči banke, táto sťažnostná námietka je bezpredmetná. Z výpovede poškodenej P. je zrejmé, že predmetná finančná pôžička bola vyplatená, a to pánom C., keďže poškodená nemala peniaze na jej vyplatenie. Táto okolnosť vonkoncom nepreukazuje, že poškodená P. dostala peniaze od odsúdeného tak, ako to prezentuje odsúdený v podanej sťažnosti. Naopak, výpoveď poškodenej na verejnom zasadnutí len potvrdzuje, že doposiaľ jej zo strany odsúdeného neboli vyplatené žiadne peniaze a poškodená žije v útulku ako bezdomovkyňa už vyše troch rokov. Výpoveď Ing. Y. I., ktorá nebola priamym svedkom stíhaného skutku, teda nebola prítomná pri podpisovaní zmlúv, ani pre preberaní peňazí, nemôže vzhľadom na dôkazy, z ktorých prvostupňový súd, ale aj odvolací súd vychádzal v pôvodnom konaní pri ustálení skutku, vyvolať následky predpokladané v ust. § 394 ods. 1 Tr. por. Preto u odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania, nakoľko nebolo dostatočne preukázané, že by dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by odôvodnili iné rozhodnutie o vine. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď rozhodol o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí, po zistení, že proti predmetnému rozhodnutiu je sťažnosť prípustná (§ 402 ods. 3 Tr. por.), sťažnosť podala oprávnená osoba (§ 186 ods. 1 Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.), podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného L. W. nie je dôvodná.

Napadnutému rozhodnutiu prvostupňového súdu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok. Odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo v súlade s ust. § 176 ods. 2 Tr. por., a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne vysvetlil svoje dôvody, ktoré ho viedli k záveru, že v prípade odsúdeného L. W. nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 1T/21/2016. Tieto majú svoj základ vo vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí.

Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na správne dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známymi, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnoú podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu, konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Za skutočnosti súdu skôr než známymi sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr než známymi sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (Rt 6/1997). V konaní o povolení obnovy konania však súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (Rt 35/1988). V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní (Rt 6/1997).

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu než známymi,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Preskúmaním veci sťažnostný súd zistil, že odsúdený sa opätovne domáhal obnovy konania, v ktorom bola právoplatne uznaná vina a uložený trest rozhodnutiami Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/21/2016 z 5.4.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/41/2017 z 2.8.2017. Dovoľanie odsúdeného v predmetnej veci bolo odmietnuté uznesením NS SR, sp.zn. 5 Tdo 69/2017 z 23.11.2017. V podstate treba uviesť, že ide o druhý návrh na povolenie obnovy konania. Prvý návrh na obnovu konania odsúdený podal 25.10.2018, o tomto návrhu bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8Nt/60/2018 z 2.3.2020, ktorým bol návrh odsúdeného zamietnutý, nakoľko neboli zistené podmienky na obnovu konania. Sťažnosť odsúdeného voči tomuto uzneseniu bola zamietnutá uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1Tos/48/2020 z 9.6.2020.

Dôvody aktuálnej obnovy konania sú nasledovné: Odsúdený od začiatku popiera vinu zo spáchania trestného činu sprenevery. Oba stupne súdov pri svojej rozhodovacej činnosti nezobrali do úvahy objektívne skutočnosti, listinné dôkazy, nezrovnalosti vo svedeckých výpovediach a žiadnym spôsobom sa nevysporiadali s protirečivými svedeckými výpovedami. Súd sa nezaoberal otázkou, či v danom prípade bol preukázaný úmysel obvineného obohatiť sa na úkor predávajúcich. V tomto smere nebol vykonaný žiadny dôkaz. Naopak, konanie údajných poškodených svedčí o tom, že sú to práve oni, ktorí chcú profitovať na úkor odsúdeného. Súd priznal poškodenej O. P. sumu 3 000,- eur a Y. P. sumu 15 000,- eur a vo zvyšku ich odkázal na civilné súdne konanie. O. P. proti spoločnosti PRO BONO REALITY s.r.o. v súčasnosti vymáha v exekučnom konaní 121EX 546/19 vykonávanom na základe exekučného titulu rozsudku, sp.zn. 5C/20/2018 zo dňa 20.2.2019, právoplatného a vykonateľného 14.3.2019, sumu, ktorá s priznanou sumou škody v trestnom konaní prevyšuje údajnú škodu, ktorá mala byť poškodeným spôsobená. Preto navrhol vykonať dokazovanie oboznámením exekučného spisu a tiež výsluchom O. P.. Navrhol vypočuť svedka, ktorý nebol v trestnom konaní vypočutý a ktorý sprevádzal odsúdeného pri realizácii realitného prípadu, Ing. Y. I., ktorý môže odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Po preskúmaní vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa na verejnom zasadnutí sťažnostný súd dospel k záveru, že vzhľadom na dôvody obnovy uvádzané odsúdeným, tento si vytvoril dostatočný základ pre svoje rozhodnutie a zároveň sa vysporiadal so všetkými kvalifikovanými návrhmi odsúdeného na vykonanie dokazovania tak, ako to okresný súd podrobne uviedol v napadnutom uznesení. Súd na verejnom zasadnutí vypočul odsúdeného L. W., svedkyňu Ing. Y. I., v rámci listinných dôkazov okrem iného oboznámil aj obsah pripojeného exekučného spisu 121EX 546/19, vypočul svedkyňu - poškodenú O. P.. Zároveň súd odmietol návrh odsúdeného na vykonanie dôkazu o vyžiadanie informácie z banky, kedy si poškodená P. vyplatila svoj záväzok voči banke (uznesenie na č.l. 53 súdneho spisu).

Skutočnosti uvádzané odsúdeným v aktuálnom návrhu a duplicitne v podanej sťažnosti, ako aj skutočnosti zistené z dôkazov navrhnutých odsúdeným, v podstate vyjadrujú nesúhlas s jeho trestným postihom a predkladajú svoju predstavu o tom, ako mal súd v základnom konaní postupovať, hodnotiť dôkazy a podobne. Neposkytujú však také nové skutočnosti, ktoré by boli súdu skôr neznáme, resp. ktoré by boli svojím obsahom tak zásadné, že by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôvodmi súdu skôr známymi odôvodňovali iné rozhodnutie o vine.

Podľa aktuálne platnej judikatúry Ústavného súdu SR právo na spravodlivý proces neznamena, aby súd rozhodol v súlade s predstavami, požiadavkami, resp. právnymi názormi strany konania. Z opačného pohľadu možno povedať, že zamietnutie návrhu, teda neúspech odsúdeného s jeho súdu predloženou požiadavkou, nie je možné považovať bez ďalšieho za porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Je v právomoci všeobecných súdov interpretovať a aplikovať právne normy, ako aj vykonávať a hodnotiť dôkazy.

Sťažnostné argumenty odsúdeného L. W. nie sú spôsobilé zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok uznesenia súdu prvého stupňa napadnutý sťažnosťou odsúdeného.

Sťažnostný súd opakovane uvádza, že predložený nový dôkaz musí byť takej kvality, aby presvedčil súd, že je zásadným a prípadne aj ďalšie dôkazy vykonané na jeho základe budú dôvodne viesť k zmene výroku o vine predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia. Súčasne je spôsobilý v súvislostiach s doteraz vykonanými dôkazmi zvrátiť stav dokazovania vo veci. Ako správne vyhodnotil prvostupňový súd, takýto dôkaz v predmetnom konaní odsúdený nepredložil. Vykonané dôkazy na verejnom zasadnutí neboli spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného. Zároveň postup súdu bol správny, keď odmietol návrh odsúdeného na doplnenie dokazovania správou od banky na podklade výsluchu poškodenej. Skutočnosť, akým spôsobom poškodená P. vyplatila zostatok úveru v banke, bola jednoznačne preukázaná už v základnom konaní (vyplýva to z výpovede svedkyne Y. T.), teda nešlo o novú zásadnú skutočnosť. Túto skutočnosť mal súd preukázanú iným spôsobom, z výpovedí svedkov.

Záverom krajský súd poukazuje na vyššie uvedené teoretické východiská a zásady, ktorými je ovládané vo všeobecnosti konanie o mimoriadnych opravných prostriedkoch a osobitne tých, ktoré sa priamo týkajú konania o obnove konania v záujme zachovania právnej istoty a významu právoplatnosti rozhodnutia. Otázka viny a trestu bola predmetom základného konania. Preto sa súdy v konaní o povolení obnovy konania nemohli zaoberať vecnou správnosťou rozsudku vydaného

v základnom konaní, ako napr. rozsahom vykonaného dokazovania, správnosťou/nesprávnosťou hodnotenia dôkazov, či sa súd dostatočne vysporiadal s obhajobou, prípadne zákonnosťou procesného postupu.

Pokiaľ ide teda o tieto ďalšie námietky vyplývajúce zo samotného návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, hodnotenie vykonaných dôkazov súdom ako nesprávne a predloženie vlastného hodnotenia, je len snahou odsúdeného o revíziu právoplatného súdneho rozhodnutia, ktorá je vzhľadom na výnimočné, v zákone striktne vymedzené využitie tohto mimoriadneho opravného prostriedku, neprípustné. V podrobnostiach neuvedených odkazuje nadriadený súd na odôvodnenie napadnutého uznesenia, s obsahom ktorého sa v plnom rozsahu stotožnil.

Vzhľadom na vyššie uvedené výsledky prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom a nezistenia žiadnych pochybení v činnosti prvostupňového súdu, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, krajský súd zamietol sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.